Hakemus Aleksanteri-instituutin Venäjän ja Itä-Euroopan tutkimuksen tutkijakouluun 11.9.2009 Markus Kainu Sosiaalipolitiikan laitos Turun yliopisto

Perustelut valinnalle Venäjän ja Itä-Euroopan tutkimuksen tutkijakouluun

Aloitin opiskeluni Aleksanteri-instituutin maisterikoulussa syksyllä 2006 ja kirjoitin tuolloin hakemukseni lopussa seuraavasti: "Toivon maisterikoulun opintojen avaavan uusia näkökulmia tutkimuskohteeseeni ja uskon maisterikoulun yhteistoiminnan antavan hyvää tukea myös opinnäytteiden teossa". Valmistuin kaksi vuotta myöhemmin Turun yliopiston sosiaalipolitiikan laitokselta ja graduni arvioitiin laudaturin arvoiseksi.

Gradussani lähdin ajatuksesta soveltaa länsimaisen köyhyystutkimuksen teorioita ja menetelmiä jälkisosialistisen maan köyhyyspolitiikan tutkimiseen ja sain ohjausta sekä omalta laitokseltani että instituutin yhteiskuntapainotteisessa graduseminaarissa. Lopputuloksen kannalta ohjauksen yhdistelmä oli erinomainen. Sosiaalipolitiikan tutkimuksessa oman tieteenalan asiantuntemus on ensisijaista, mutta jälkisosialistisiin yhteiskuntiin sovellettaessa sosialismin ja transition tutkimuksen osaaminen nousee yhtä tärkeäksi. Tämä on juuri se ulottuvuus, johon odotan Aleksanteri-instituutin tutkijakoululta laaja-alaista ja monitieteellistä antia. Transition ja sosialismin jälkeisen ajan tutkimukseen paikantuvan tutkimuksen tekemisessä Aleksanteri-instituutin tutkijakoulu on mielestäni ehdoton työympäristö.

Suomalaisessa Venäjän ja Itä-Euroopan tutkimuksessa kvantitatiivisen empiirisen sosiaalitutkimuksen rooli on ollut vähäinen, mikä näkyy myös Aleksanteri-instituutin tutkimusprofiilissa. Samaan aikaan avautuneesta ja länteen osin kurkottavasta Itä-Euroopasta ja Venäjästä tarvitaan myös empiiristä, yleistettävää tietoa niin akateemisen tutkimuksen kuin politiikan harjoittamisen tarpeisiin. Eurooppalaistumisen myötä vertailukelpoiset kansainväliset aineistot ovat laajentuneet kohti itää ja maiden kansalliset aineistot ovat helpommin tutkijoiden käytettävissä. Tutkimukseni valitseminen mukaan tutkijakouluun olisi erinomainen tilaisuus myös Aleksanteri-instituutille laajentaa tutkimusprofiiliaan Venäjää ja Itä-Eurooppaa käsittelevän kvantitatiivisen sosiaalitutkimuksen suuntaan.